

Sygn. akt XXIII Gz 1362/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2015 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. w W.

z dnia 1 lipca 2015 roku, sygn. akt XVI GNc 926/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Gałas

Sygn. akt XXIII Gz 1362/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla W. w W. w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko A. R. o zapłatę postanowieniem z dnia 1 lipca 2015 r. odrzucił zarzuty pozwanej z dnia 12 czerwca 2015 r. od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy ustalił, że nakaz zapłaty doręczono pozwanej w dniu 25 maja 2015 r., termin na wniesienie zarzutów upłynął zatem w dniu 8 czerwca 2015 r. (art. 491§ 1 k.p.c.). Pozwana wniosła zarzuty w dniu 12 czerwca 2015 r., tj. po terminie, wobec czego zarzuty podlegały odrzuceniu jako spóźnione.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana, zaskarżyła go w całości i wniosła o: uchylenie postanowienia w całości, rozpoznanie zażalenia w trybie art. 395 § 2 k.p.c. jako oczywiście uzasadnionego, uchylenie nakazu zapłaty w związku z art. 492¹ § 1 albo o rozpoznanie wniesionych zarzutów od nakazu zapłaty. Powódka podniosła, że Sąd Rejonowy błędnie twierdzi, że doręczono jej nakaz zapłaty w dniu 25 maja 2015 r. Z uwagi na fakt, że powódka przebywała w tym czasie za granicą, listonosz doręczył nakaz zapłaty sąsiadowi pozwanej M. F. – osobie nieupoważnionej do odbioru korespondencji w jej imieniu. Powódka podniosła również, że M. F. przekazał bezzasadnie pismo do kancelarii poprzez osobę trzecią – byłego pracownika pozwanej R. W., który mając wiedzę o udzielonym pełnomocnictwie oddał pismo pełnomocnikowi w dniu 9 czerwca 2015 r. Tym samym w ocenie powódki

złożenie zarzutów od nakazu zapłaty w dniu 12 czerwca 2015 r. nie może być traktowane jako złożone z uchybieniem terminu zaskarżenia nakazu zapłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

W świetle art. 133 § 2a zdanie pierwsze k.p.c. pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, doręcza się na adres podany w rejestrze, chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c. jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorca domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma.

Z akt sprawy wynika, że adres pozwanej podany w (...) to: P. (...) (...), (...) (k. 9). Nakaz zapłaty został doręczony na ten adres w dniu 25 maja 2015 r., co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru (k. 24). Korespondencja została odebrana przez A. R., a nie jak twierdzi powódka w zażaleniu przez M. F.. Przesyłka została odebrana pod wskazanym adresem przez A. R., który to potwierdził własnoręcznym podpisem a na potwierdzeniu jest adnotacja, że doręczono osobie upoważnionej, korespondencja została odebrana bez zastrzeżeń, nie ma adnotacji o odmowie przyjęcia pisma (art. 139 § 2 k.p.c.). Wskazać zatem należało, że nakaz zapłaty został doręczony prawidłowo. Twierdzenia zażalenia nie zdołały obalić ustaleń sądu I instancji, pozwana nie wykazała w żaden sposób, że doręczenie korespondencji było nieprawidłowe i że A. R., który odebrał przedmiotowe pismo nie był upoważniony do odbioru korespondencji w jej imieniu. Na uzasadnienie swojego stanowiska pozwana wskazała jedynie mijające się z danymi w aktach sprawy twierdzenia o odbiorze korespondencji przez sąsiada M. F. oraz gołosłowną okoliczność odnośnie tego, że przebywała za granicą. Fakt ewentualnego pobytu za granicą nie ma jednak znaczenia, gdy pozwana udzieliła upoważnienia do odbioru korespondencji, albo korespondencję do niej mógł odebrać dorosły domownik czy pracownik. Z pewnością okoliczności powołane w zażaleniu nie mogą uzasadniać przyjęcia braku uchybieniu terminowi do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty.

Podsumowując, słusznie wywiódł sąd I instancji, że nakaz zapłaty został doręczony pozwanej w dniu 25 maja 2015 r. i zarzuty wniesione w dniu 12 czerwca 2015 r. należało odrzucić jako spóźnione na podstawie art. 494 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Anna Gałas